

[Ragnhild Andersen.]

sådanne indtægter, enten de nu hidrører fra formue, fra tjenestemandspension eller fra arbejde, som kan siges at betrygge deres alderdom, mener vi, at spørgsmålet om en pension først bør løses senere i det, som vi kalder for anden etape, altså efter fem års periodens udløb. Vort forslag indebærer dog en årlig udvidelse af kredsen af dem, der får ret til folkepension, idet det fradragsfrie beløb er foreslået som en fast procent af grundbeløbet, som vi foreslår forhøjet ikke alene fra 1. april 1955, men den 1. april i hvert af de første fire år derefter. De forhøjelser, som vi foreslår, udgør 300 kr. for ægtepar og 200 kr. for enlige.

For at sikre alle vore gamle, som enten ingen indtægt har eller kun en lav indtægt, retten til folkepension, har vi ikke ment det rigtigt at opretholde reglen i folkeforsikringsloven, som vi har den i dag, om, at opnåelse af aldersrente er afhængig af medlemsskab af sygekasse eller sygeforsikring. Vi har ment, at en folkepension bør være uafhængig af medlemsskab af sygekasse eller sygeforsikring. Man vil derfor i ændringen til folkeforsikringslovens § 1 finde en ny formulering af stk. 2, som indebærer, at enhver person over 65 år uanset medlemsskab af sygekasse eller sygeforening får ret til folkepension, d. v. s. kun når indtægterne ikke overstiger de i § 41 fastsatte grænser. Endvidere foreslås det i det nye stk. 2, at gifte kvinder mellem 60 og 65 år får ret til folkepension, når ægtefællen enten er fyldt 65 år eller har fået invaliderente eller folkepension.

Indtil nu har der ifølge dispensationsbestemmelsen i stk. 3 været adgang for alle 60—65-årige, altså også for de gifte kvinder, til at opnå aldersrente, når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder talte derfor. Mit parti foreslår derfor, at det bliver en ret for de gifte kvinder i alderen fra 60 til 65 år at få denne folkepension, forsåvidt ægtefællen får eller er berettiget til at få folkepension. I det praktiske liv er manden jo ofte ældre end hustruen; derfor har de hidtidige bestemmelser i folkeforsikringsloven om aldersrente ofte virket mindre tilfredsstillende.

I stk. 3, der omhandler dispensationsbestemmelserne, foreslår vi disse udvidet, således at der åbnes adgang for de enlige

kvinder i alderen 55—60 år til at opnå folkepension, når svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder taler derfor. I dag er mange kvinder slidt op i den alder, kan ikke få adgang til arbejdsmarkedet og er derfor nødt til at henvende sig til socialkontorerne. Det vil være en forbedring for dem at få mulighed for folkepension.

Man vil altså se af disse ændringer, at det kommunistiske parti i almindelighed går ind for at bevare de nugældende aldersgrænser, dog med den udvidelse, der er at finde i den nye foreslåede bestemmelse for de 60—65-årige gifte kvinder og for de enlige kvinder mellem 55 og 60 år.

Ændringen til § 38, stk. 2, nr. 4, går ud på at få den meget utidssvarende bestemmelse ud af værdighedsbetingelserne, som siger, at oppebåret fattighjælp eller kommunehjælp indenfor henholdsvis de sidste 3 år og det sidste år har til følge, at man ikke kan få aldersrente. Vi kan efter vor opfattelse ikke gennemføre en begyndende folkepension med en sådan bestemmelse, al den stund mennesker i vort samfund kan komme ud for sygdom eller anden modgang i en længere periode, som bevirker, at de kun kan opretholde livet ved at søge kommunehjælp eller muligvis fattighjælp. Vi foreslår derfor allerede nu denne bestemmelse strøget af værdighedsbetingelserne. Dertil vil jeg gerne knytte den bemærkning, at mit parti ingenlunde er tilfreds med de øvrige gældende værdighedsbetingelser. Når vi ikke har foreslået dem ændret, skyldes det, at de for tiden behandles i den siddende sygekassekommission, og at man kan forvente ændringsforslag stillet derfra. Af denne grund nøjes vi med at foreslå denne — jeg vil gerne have lov at sige — den mest uværdige bestemmelse i værdighedsbetingelserne helt strøget af folkeforsikringsloven.

Ændringen i § 38, stk. 3, er en følge af ændringen i § 1.

I ændringerne til § 39 indeholdes de indgribende forandringer for rentemodtagerne. Her foreslås det dels at ophæve zonegrænserne, således at alle, der får ret til folkepension, får den samme pension over hele landet. Derefter foreslås det at fastsætte nye grundbeløb. Vi mener, at det er rigtigt at slå grundbeløb, rentetillæg, ægteskabs-